

VEDNEMĚSÍČNÍK

ZDARMA

studentské nekritické noviny

www.vednemesicnik.cz • redakce@vednemesicnik.cz • @vednemesicnik 4/prosinec 2024

Drahé čtenářky, milí čtenáři,

nebojte se, na nakupování dárků na poslední chvíli Vám sice moc času nezbývá, ale na přečtení našeho vánočního vedněměsíčnickového čísla se chvilka vždycky najde! Vánoce už jsou nám v patách, ale nepropadejme panice a koukněme se na to z té lepší stránky: svátky nejsou jen přímou asociací stresů a rodinných sešlostí (stresů), ale také nadměrného množství punče a Pelíšků! A za těch pár chvil měření medvěda nám ty Vánoce přece stojí!

Chytněte si svačák, protože tohle číslo bude (Santova) jízda! V naší sekci kontroverzí naleznete americké počtení ve článku **Strach a svár za oceánem**, v **Práva žen pod tlakem** se dozvíte, jak moc pod tlakem naše práva opravdu jsou, a nebude chybět ani zmínka o tom, jak se ženy nově staví k sexu. Nenechte si ujít ani naše praktické tipy, jako kam v noci na jídlo nebo jak zvládnout Vánoce v obležení rodiny a tradic. Závěrem můžeme klidně a poetické duše obohatit o střípky poezie a pár článků s vánočním nádechem.

Ani nevydechujte, protože hned po této olympiádě multitaskingu zvané Vánoce naskočíme do rozjetého vagonu Nového roku, a než stihneme vstřebat zbytky silvestrovské kocovinky, máme tady květen a ten je od dalších Vánoc už jenom kousek...

Ale prozatím zůstaňme, kde jsme, já Vám jménem celé redakce přeji poklidné prožití vánočních svátků, hodně pohody a akorát vaječňáku!

Barbora Kortusová, šéfredaktorka

Práva žen pod tlakem

str. 2

Konec se sexem

str. 3

Nesem Vám noviny

str. 5

Byl rok 2024 spíše BRAT, nebo DEMURE?

Rok 2024 se pomalu chýlí ke konci, a když se podíváme na to, co trendovalo na sociálních sítích a v popkultuře, zjistíme, že tento rok byl všechno, jen ne nudný. Shrnout každý trend je z pohledu jednoho člověka úplně nemožné, protože každý z nás žije ve svojí malé online bublině upravované algoritmy podle vlastních zájmů. Z toho důvodu jsem se rozhodla se poradit s ostatními redaktory a lidmi ve svém okolí a dát dohromady ty nejvýraznější a nejsledovanější fenomény sociálních sítí za tento rok. I tak však přiznáváme, že náš pohled může být dost subjektivní a Vaše For You Page mohla vypadat úplně jinak. Tak se na to pojďme společně podívat!

Jako první začneme celebritymi, o kterých se v roce 2024 mluvilo nejčastěji, ať už v dobrém, nebo spíše ve špatném. Snad každý, kdo se v posledních pár měsících pohyboval na sociálních sítích, musel zaznamenat aféru kolem amerického rappera **P. Diddyho**. V souvislosti s ním bylo totiž vzneseno přes sto obvinění ze sexuálního zneužívání, obchodu se sexem nebo vydírání. Na sociálních sítích se pak roztrhl pytel s různými konspiračními teoriemi obviňujícími Diddyho ze znásilnění Justina Biebera nebo třeba spojujícími s celou aférou zpěvačku Beyonce.

Všemi fanynkami a fanoušky skupiny One Direction otřásla v polovině října zpráva o tragické smrti jednoho z bývalých členů, **Liam Payna**, který v posledních letech života bojoval se závislostmi.

Všechny do jednoho šokoval letos také youtuber **Nikocado Avocado**, známý pro svá Mukbang videa, tedy videa, ve kterých se neskutečně přejídá všemožným jídlem. Ve svém novém videu s názvem **Two Steps Ahead** odhalil dramatickou proměnu vzhledu. Videu, kde vážil o sto kilo více, byla přednahrána a vydávána postupně. Kromě obsahu jeho projevu byl děsivý i jeho styl vyjadřování. Zatímco se ve všech předchozích videích choval neskutečně dětsky, v tomto videu využil poprvé vážný tón.

Popové hudební scéně vládly letos především ženy. Nejprehrávanější písníčkou tohoto roku se stalo **Espresso** od **Sabrina Carpenter**, které v první polovině roku hrálo snad úplně všude. Výrazný nárůst popularity zažila indiepopová zpěvačka **Gracie Abrams** s hity **I Love You, I'm Sorry** nebo **Close to You**. V dubnu vydala nové album **The Tortured Poets Department** zpěvačka **Taylor Swift**. To zlomilo hned několik rekordů a stalo se nejstreamovanějším albem za jeden den. V létě přišla **Charli XCX** s albem **Brat**, které se okamžitě stalo virálním. Na sociálních sítích se to pak začalo hemžit neonově zelenou barvou alba a vznikl pojem **Brat summer**, který má podporovat co největší zábavu i přes nedokonalosti a chaos.

„H-O-T-T-O-G-O, you can take me hot

to go...“ Tyhle lyrics od **Chappell Roan** ovládly sítě i naše mozky a někteří by taneček dokázali zatancovat snad i ze spaní.

V létě jsme se zase všichni vznášeli na vlně **Marka Ambora** a jeho písníčky **Belong Together** (like cold iced tea and warmer weather...).

Ikonickou performance předvedla **Zara Larsson**, která si na stage při písničce **Symphony** vzala nafukovací delfína. Tím odkazovala na meme, kde si lidé ironicky začali přidávat depresivní texty k barevným obrázkům delfínů a právě k písničce **Symphony**.

V dubnu se naše pozornost obrátila na trochu bizarní videoklip písničky **Karma** od **Jojo Siwa**, kde bývalá dětská hvězda seriálu **Dance Moms** vyměnila své charakteristické mašle a duhové barvy za metalový makeup, a navíc šlo o poměrně explicitní video. Místo rebrandu bylo výsledkem ale spíše hodně materiálu na tvorbu internetových vtipů.

Ani na filmové scéně toho nebylo v roce 2024 málo. Na konci února jsme přivítali druhý díl filmu **Duna** s **Timothéem Chalametem** a **Zendayou** v hlavních rolích.

Obrovský úspěch zaznamenal animák **V hlavě 2**, který se stal nejvýdělečnějším animovaným filmem všech dob. Film se zaměřil především na dívky, kteří viděli první díl filmu jako malí a jsou teď již mezi dospívajícími. Hlavní hrdinka **Riley** se ve filmu musí nově potýkat s emocemi, jako jsou úzkost, závist nebo trapnost.

Dlouho očekávané filmové adaptace se dočkala kniha **Námi to končí** od **Colleen Hooverové**. Bohužel se kolem filmu strhla vlna špatné publicity, která vyústila v nenávistné komentáře na adresu herečky **Blake Lively**. Ta se totiž místo závažnému tématu filmu věnovala především propagaci své nové značky s vlasovou kosmetikou.

Velkou pozornost upoutal také již třicet let starý případ **bratrů Menendézových**, kterému Netflix letos věnoval seriál i dokument. Seriál ukázal veřejnosti mnoho nespravedlností spojených s kauzou. Případ brutální vraždy rodičů se tak dočká znovuotevření, což mimo jiné podpořila třeba **Kim Kardashian**.

Největším hitem českého filmového plátna byly jednoznačně **Vlny** od **Jiřího Mádla** vyprávějící o událostech roku 1968 v Československu. Mezi mladými se také hodně mluvilo o letošní řadě realitní show **Survivor**, kterou vyhrál **Mikýř**, a nikomu z nás nemohl uniknout ani **Love Island**.

A jak vypadal rok 2024, co se TikTok trendů týče? Pokud nejste zrovna chronicky online jako někteří z nás, nebudete nejspíš tušit, o čem je řeč. Pokud ale na sítích trávíte nepřiměřeně moc času, nemohly Vás tyhle trendy minout. Během léta trendoval snad nejvíce úryvek

z písničky **Apple** od již zmiňované **Charli XCX** – „I think the apple's rotten right to the core.“ Taky si určitě vybavíte ikonické „Wait – they don't love you like I love you.“, „Birds of a feather, we should stick together.“ nebo „I like the way you kiss me, I can tell you miss me“.

Hodně se objevovalo i **subtle foreshadowing**, tedy video, které ukazovalo nějaký fail a pak až, jak k němu došlo. Vidět jsme mohli také smutného křečka s velkýma očima, animovanou postavíčku **Chill Guy** nebo růžovou mašličku do vlasů, která má vyjadřovat „I'm just a girl“.

V minulém čísle jste se již mohli dozvědět, co znamenají slova jako **skibidi**, **aura** nebo **brainrot**. To ale rozhodně nebyla jediná slova, která dominovala tento rok sítím. Na přelomu léta a podzimu vznikl protiklad k již probíranému pojmu **brat**, a to slovo **demure**. V kontextu „**very demure, very mindful, very cutesy**“ je označováno něco roztočilého, skromného a slušného.

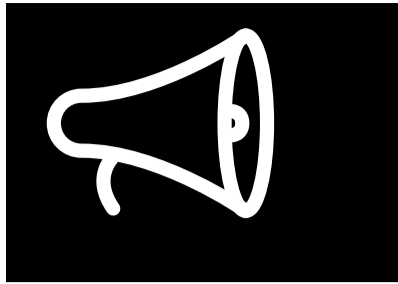
Kdo v roce 2024 nevládnul něco s leopardím potiskem, jako by nebyl. Asi to by si mohl myslet někdo, kdo by si zpětně prohlížel videa z tohoto roku. Od bot přes kabelky po kalhoty, leopardí vzor byl všude. V návaznosti na to se pak na TikToku a Instagramu rozšířila ruská písnička **Glamour**, kterou lidé v poslední době používají spíše k tomu, aby si ze zahlacení leopardím vzorem udělali legraci.

Na trochu vážnější notě se nesla politická situace ve světě. Mezi mladými se na sociálních sítích nejvíce řešily volby do Evropského parlamentu a pak hlavně ty americké. I nám, žijícím na druhém konci světa, vyskakovaly na For You Page videa jednoho nebo druhého prezidentského kandidáta, který algoritmus odhadl na našeho preferovaného.

Letošní rok byl bohatý i na sportovní události. Mezi akce, které jsem i já z pohledu člověka, který není zrovna největším sportovním fanouškem, zaznamenala, patří jednoznačně **olympijské hry** v Paříži a **Euro 2024**. Hitem celosvětového TikToku se stal český tenisový pár, který na olympiádě vybojoval zlato. **Siniaková** a **Macháč** spolu několik let chodili, ale rozešli se na začátku tohoto léta. Sociální sítě pak obletělo video jejich vítězné pusy a na světě byla hromada teorií o jejich romantickém příběhu. Zapomenout nemůžeme ani na tureckého střelce **Yusufa Dikeca**, který bez jakékoli profesionální výbavy získal stříbrnou medaili, a stal se tak virálním po celém internetu.

Tenhle rok nám tedy zase připomněl, jak moc současnou kulturou hýbají sociální sítě. Teď už jen s napětím čekáme, jaké trendy, písničky, filmy, události i bizary nám přinese rok 2025, který je už za rohem.

text **Linda Janoutová**, foto **Spotify**

Práva žen pod tlakem

Ženská práva se za poslední století nepochybně dostala do popředí společenské diskuze. Přestože bylo dosaženo značného pokroku v oblasti rovnosti pohlaví, stále čelíme výzvám, které ohrožují nejen dříve vybojovaná práva, ale i další posuny k rovnoprávnosti. Od nerovnosti na pracovním trhu přes omezený přístup ke vzdělání v některých částech světa až po legislativní kroky, které na některých místech naprosto významně omezují ženskou svobodu. Jak se mění podmínky ve společnosti a jaké konkrétní překážky stojí ženám v cestě za plnou rovností?

Společnost prochází neustálým vývojem a s ním se mění i postavení žen. Minulost byla poznamenána bojem za základní práva, např. volební právo nebo přístup ke vzdělání. Dnes už ženy v mnoha zemích formálně disponují stejnými právy jako muži, přesto však každodenní realita odhaluje hluboce zakořeněné překážky, které brání dosažení skutečné rovnosti.

Jednou z klíčových změn je rostoucí počet žen ve vedoucích pozicích, což je samo o sobě velkým pozitivním fakt. Vskaz přestože, že se počet manažerek, politiků či podnikatelek zvyšuje, jejich zastoupení zůstává výrazně menší než u mužů. Tzv. neviditelné bariéry totiž stále existují a často mohou být až nepřekonatelné. Mnohdy je to způsobeno předsudky, které automaticky připisují vedoucí schopnosti mužům, nebo tlakem společnosti na ženy, aby si zvolily mezi kariérou či rodinou. K tomu se váže i téma ekonomické nerovnosti. V mnoha zemích, Česko nevyjímaje, ženy stále vydělávají méně než muži, a to

na stejných nebo podobných pozicích. Tento tzv. gender pay gap není jen otázkou spravedlnosti, ale i ekonomického rozvoje.

Významným problémem jsou i přetrvávající stereotypy. Už od dětství jsou dívky často vychovávány k tomu, aby byly poslušné, pečující a hlavně dost „ženské“. Takové vzorce se projevují později, kdy ženy čelí dvojím standardům – například když jsou jako lídryně vnímány buď jako příliš tvrdé, nebo naopak příliš měkké.

V neposlední řadě musím zmínit i oblasti, kde jsou práva žen přímo omezována legislativou nebo kulturními normami. V některých zemích jsou ženy stále vystaveny diskriminačním zákonům, které je například omezují v rozhodování o vlastním těle, právu na vzdělání nebo dědičtí. Mnohé z nich čelí také každodenním hrozbám násilí – ať už v domácnosti, na pracovišti, nebo na veřejnosti.

USA na křižovatce

Spojené státy, dlouhodobě považované za kolébkou moderní demokracie, Evropany mnohdy glorifikované, se v otázce práv žen aktuálně nacházejí na velmi nejisté půdě. Ačkoliv mnozí doufali, že Trumpův odchod z funkce přinese opět stabilizaci situace, jeho další funkční období vyvolává opět vážné obavy pro ženská práva.

Jedním z nejdiskutovanějších momentů posledních let bylo rozhodnutí Nejvyššího soudu, který v roce 2022 zrušil precedent „Roe v. Wade“, jenž téměř 50 let chránil právo na potrat na federální úrovni. Rozhodnutí se opíralo o konzervativní většinu v soudním sboru, kterou Trump během svého mandátu upevnil jmenováním konzervativních soudců. Následky tohoto rozhodnutí byly okamžité: v mnoha státech byly potravy zakázány nebo extrémně omezeny, což uvrhlo miliony žen do nejistoty a ohrožilo jejich fyzické i psychické zdraví.

Trumpovo prezidentství také přineslo opakované útoky na feministické iniciativy. Od bagatelizace kampaně #MeToo, která bojuje proti sexuálnímu obtěžování, až po škrt v programech na podporu žen v pracovním prostředí, jeho administrativní nastavení tón, který vnímání genderové rovnosti v USA vrátil o několik dekád zpět. Současná situace v USA je důkazem, jak

rychle se mohou práva žen stát terčem politických zájmů. Zatímco mnoho aktivistů a aktivistek nepřestává bojovat za rovnost a spravedlnost, země zůstává rozdělená. V konzervativních státech sílí tlak na tradiční genderové role, zatímco v liberálních oblastech se ženy pokoušejí znovu vybojovat ztracené svobody.

Složitá situace práv žen na Blízkém východě

Práva žen na Blízkém východě zůstávají v mnoha zemích regionu, včetně Íránu a Afghánistánu, těžce ohrožena a diskriminována. V těchto zemích, kde jsou často uplatňovány striktní přístupy k náboženským a kulturním normám, ženy čelí systémové nerovnosti a násilí, což má devastující dopad na jejich každodenní životy, zdraví a příležitosti.

Írán, jedna z nejvlivnějších zemí Blízkého východu, je známý svými přísnými zákony, které omezují práva žen v mnoha oblastech. Po islámské revoluci v roce 1979 byla práva žen drasticky omezena,

zejména v oblasti odívání a svobody pohybu. Ihned po revoluci byl rovněž zaveden zákon, podle kterého ženy musí na veřejnosti nosit hidžáb, musí mít zakryté nohy, a nejlépe ještě přehoz. Tento požadavek je dnes stále v platnosti, ačkoliv v posledních letech počet protestů narůstá. Také zákony týkající se manželství a rozvodu jsou silně v neprospěch žen, které nemají plnou kontrolu nad rozhodováním o svém těle, svých dětech a dalších životních volbách. Nicméně tyto těžkosti nezastavují iránské ženy, včetně mladých aktivistek a akademiků, aby bojovaly za rovnost a změnu a jejich hlas v boji proti represivním režimům je stále slyšet, díkybohu.

Afghánistán, který procházel nejen v minulém století mnoha konflikty a čelil již tolika výzvám, se po návratu Talibanu k moci v roce 2021 ocitl znovu na rozcestí, pokud jde o práva žen. Během první vlády Talibanu v 90. letech byla práva žen brutálně potlačena. Po americké invazi v roce 2001 a následném pádu Talibanu se situace na chvíli zlepšila, ženy získaly možnost

vzdělání, účasti na trhu práce a veřejném životě. Po návratu Talibanu k moci před třemi lety však došlo k dramatickému zhoršení situace.

Jedním z nejnovějších a nejzávažnějších zásahů do práv žen v Afghánistánu je zákaz jejich veřejného mluvení a smíchu. Tento krok byl ospravedlněn tvrzením, že „smích žen“ a jejich „veřejný projev“ jsou v rozporu s islámskými hodnotami a mohou narušit veřejný pořádek. Tento zákaz je dalším příkladem snahy Talibanu kontrolovat i ten nejmenší projev svobody, který by mohl znamenat odpor vůči jeho absolutní vládě.

Kromě tohoto absurdního zákazu smíchu a mluvení Taliban pokračuje v politice, která ženám v Afghánistánu prakticky znemožňuje účast na veřejném životě. Po návratu k moci Taliban zakázal dívkám navštěvovat školy nad 6. třídu a ženy jsou rovněž vyřazeny z možnosti pracovat v mnoha profesích.

Ženy mají rovněž omezený přístup k zdravotní péči a dalším základním službám, zejména pokud nemají mužský doprovod. Tento systém přísné segregace zasahuje do každodenního života, kdy ženy nemohou vykonávat ani základní činnosti, aniž by se vystavovaly riziku trestů. Pro ženy v Afghánistánu je každý den bojem o základní lidská práva, včetně práva na svobodu projevu a účasti na veřejném životě.

Ženy v těchto zemích neustále dokazují, že jsou připraveny vzdorovat a bojovat za svou svobodu a rovnost. Je však nezbytné, aby mezinárodní společnosti i nadále vyvíjela tlak na vlády v těchto zemích, aby zaručily základní práva nejen žen a zajistily jim ochranu před násilím a diskriminací.

Obecně řečeno, změna podmínek ve společnosti není jen o ženách. Klíčovým prvkem je i zapojení mužů jako spojenců v boji za rovnost. Je třeba, aby společnosti, vlády i jednotlivci společně pracovali na odbourávání předsudků, podpoře rovného vzdělání a vytváření prostředí, kde se ženy mohou rozvíjet bez překážek navíc. Plná rovnost není jen morální povinností, ale i krokem k spravedlivější a úspěšnější budoucnosti pro všechny.

text Elishka Kazem Tabrizi,
foto Zuma Press, gofeminin.de

Strach a svár za oceánem: co si Američané zvolili a proč

Asi jen málokdo uniklo, že na začátku listopadu proběhly ve Spojených státech prezidentské volby: vyhraný souboj mezi viceprezidentkou Kamalou Harris a bývalým prezidentem Donaldem Trumpem nakonec skončil vítězstvím Trumpa, stejně jako před osmi lety. Také jako před osmi lety toto víceméně popřelo předvolební průzkumy a přišlo jako šok pro Spojené státy i pro celý svět.

Byť většina průzkumů hovořila o hlasování tak těsném, že se rozdíl blížil statistické chybě (či hodu mincí, podle vkusu), Donald Trump vyhrál nejen na celkový počet hlasů, ale dokonce získal většinu tzv. „swing states“. To jsou státy, u kterých se volební preference rychle mění a bývají proto pomyslným „jazýčkem na vahách“, který rozhoduje výsledky voleb.

I tentokrát rozhodly. Donald Trump a Republikánská strana tak mají nejen kontrolu nad prezidentským křeslem a vládou, ale také nad oběma komorami amerického parlamentu – tedy dost silný mandát a moc.

Dopady tohoto výsledku jsou obrovské, ať z nich máme radost, či ne: Trump a jeho administrativní hodlá značně narušit velkou část americké politiky, která má důsledky i daleko mimo hranice USA. Toto se týká podpory Ukrajiny, spojení USA se státy NATO, stability světové ekonomiky, ale také práv žen a LGBT+ lidí.

K tomu všemu se Trump obklopuje lidmi, kteří by jej a sami sebe nejradyji udrželi u moci bez omezení: další prezidentské volby roku 2028 by se tak vůbec nemusely konat, pokud by Trump a jeho spojenci měli naprosto volnou ruku.

I když se toto všechno odehrává na druhé straně Atlantiku, cítelně se to dotýká i nás v Česku: Spojené státy totiž udávají kurz ve světové politice a to, co projede tam, by se mohlo ukázat i u nás, ať už by

šlo o omezení potrátů či nerespektování demokratických zásad.

Možná díky tomu bylo v Česku a v Evropě veřejné mínění výrazně nakloněné viceprezidentce Harris, což asi není překvapivé: po čtyřech letech ve vládě prezidenta Bidena hodlala Harris držet kurz americké politiky stejný, ať už v podpoře Ukrajiny či silném spojení s Evropou.

Velmi pravděpodobně však toto Harris prohrálo volby: napříč věkovými i etnickými skupinami ukázali Američané chuť po radikální změně. Tu pro ně představoval Trump. Kamala Harris byla příliš zatížená svým působením ve vládě, ať hovořila o změně, jak mohla. I proto často nastala situace, ve které v mnoha státech či okrajích sice vyhrál republikán Trump, zato post senátora či poslance vyhrál kandidát demokratů.

V tomto samozřejmě hrály roli i osobní sympatie, ať už vůči Trumpovi či jednotlivým demokratickým kandidátům. Kamala Harris i její kandidát na viceprezidenta Tim Walz na nich patrně dost pohořeli – jejich propracovaná kampaň si nezískala zdaleka tolik voličů jako Joe Biden v roce 2020. Na opačné straně Trump ustál trestní stíhání i vpád do Kapitolu z ledna 2021, přežil navíc hned dva pokusy o atentát.

Nutno říci, že proti sobě stály dvě velmi odlišné kampaně. Demokrati zvolili pozitivní přístup: hovořili o budoucnosti, o vůli nevrátit se do minulosti, hlásali toleranci a optimismus. Harris dokonce měla v plánu zařadit do své vlády jednoho Republikána.

Republikáni šli opačnou cestou – cílili na strach, který Američané cítili ze současné doby, ať už opodstatněný, či ne. Hrozili vlnou nelegálních imigrantů a slibovali proti nim rázné zakročit, hlásali, že je americká ekonomika ve špatném stavu, i když se jí podle většiny

ukazatelů dařilo nejlépe od pandemie.

Silně zapůsobili na mladé muže, kteří se pod vlivem lidí jako Andrew Tate cítí zavřeni společností a vnímají Trumpa jako silného lídra. V kampani dokonce Republikáni využívali falešných příběhů: v jednom americkém městě údajně měli imigranti z Haiti jíst místní kočky a psy. Obešli se však i bez takových příběhů.

V exponovaných státech využili cílených reklam, aby zapůsobili na obavy jednotlivých etnických skupin. Židovským voličům tak bylo řečeno, že Kamala Harris hodlá pozastavit podporu Izraele, muslimským naopak, že chce dál Izrael podporovat v operacích v Gaze. Ohýbáním faktů se tak Trumpově kampani podařilo získat

skupiny voličů, které dlouhodobě volily Demokraty.

To nevrátil ani volební mítink Republikánů v New Yorku pouhých pár dnů před volbami, na kterém řečníci hovořili o „Americ pro Američany“ a dehonestovali etnické menšiny. Stejně tak jako plány masově deportovat nelegální imigranty, včetně těch, kteří již mají americké občanství.

Trumpova kampaň zcela nepokrytě manipulovala voliče o realitě, ve které žijí, i o názorech Kamaly Harris. Neměla však soupeře stejného kalibru. Harris a její tým své postoje neprojevili dostatečně razantně, neodpověděli na obavy amerických voličů. Pravdou je, že řada těchto obav ne-

byla ukotvena v realitě, zejména co se týče ekonomických témat. Jestli ale něco letošní volby ukázaly, je to právě to, že na faktech a pravdě již mnoha lidem nezáleží.

Většina voličů chce od politiků slyšet to, co slyšet chtějí, nikoliv vzdělané úsudky, které navíc často nepřinášejí dobré zprávy. Trump dal americkým voličům to, co zrovna chtěli slyšet, a za to získal jejich podporu. Nejrazantnější postoj Kamaly Harris byl odpor k Trumpovi, kterého označila za fašistu. Její varování nevyslechla velmi důležitá část americké populace. Americká ekonomika může růst jakkoliv – vysoké ceny potravin vždy budou a byly silnějším argumentem.

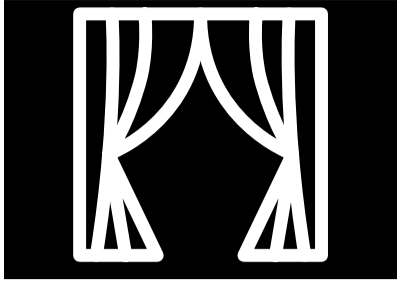
Ať Donald Trump splní své volební sliby, či ne, jeho zvolení přináší velkou změnu pro Spojené státy i celý svět. Přináší novou politickou kulturu, ve které pravidla nic neznamenají a pravdou je to, na čem se zrovna shodnou ti u moci. Přináší nepřehlednější změny do světového řádu, který nezažil významnější změnu od pádu železné opony.

Nedávno jsme si připomněli 35. výročí tohoto pádu – proto si musíme být vědomi, že naše získané svobody a bezpečnost jsou opět v ohrožení. Trump a jeho spojenci říkají velmi jasně, co mají v plánu. Věřme jim. Nesmíme strkat hlavu do písku.

Tato situace, byť obtížná a nepředvídatelná, je příležitost pro Česko i celou Evropu, aby se staly ještě silnějšími, samostatnějšími a svobodnějšími. Svým způsobem je to šance, ale i riziko, že opět spadneme do stejné pasti.

Stejně jako Spojené státy stály před hodem mincí, stojíme nyní i my: buď silnější Česko, nebo ústup demokracie. Snažme se, aby padla ta správná strana. Pokud se tedy shodneme na tom, která to vlastně je.

text Jakub Justin, foto Haiyun Jiang

Imerzivní divadlo: Zážitek, který Vás doslova pohltí

Imerzivní divadlo je forma, která stírá hranice mezi herci a diváky, umožňuje volný pohyb po prostoru a často vyžaduje aktivní zapojení publika.

Asi před rokem jsem se dozvěděla, že existují i jiné formy divadla než činohra či loutkohra. Jsou druhy představení, u kterých se i odborníci hádají, zda se ještě vůbec jedná o divadlo. Tento druh divadla pro mě nese kouzlo jedinečnosti. A tento článek je pozvánkou k objevování nových forem divadla, které mohou změnit váš pohled na divadelní zážitek.

Pokud bych hned na začátek měla najít nějaký příklad projektu s těmito rysy, vybaví se mi Pohádková rezervace, kterou jste možná někdy navštívili. Odehrává se v Hořicích v lese, tudíž v nevidadelním prostoru. Je zde kladen důraz na interakci s divákem, ale zároveň si Pohádková rezervace zachovává hravou neformalitu.

Ačkoliv zkušeností jsem doposud nacerpala pomálu, každá stála za to. Na začátku září jsem měla možnost vidět Jihočeskou odyseu, inscenaci, která se celá odehrávala na palubě parníku, jehož cesta symbolizovala cestu Odyssea z Troji zpět na rodnou Ithaku. Představení trvalo asi tři hodiny, během nichž jsem se mohla svobodně pohybovat po celé lodi a aktivně si vybírat, jakou příběhovou linii budu sledovat. Fascinovala mě divácká svoboda, která je pro tento druh divadla typická a kterou jsem do té doby nezažila. To bylo neskutečně atraktivní, ale zároveň na mne doléhala jistá míra zodpovědnosti za můj zážitek... Co když budu stát dole u baru a bavit se s Odysseem, zatímco se bude dít něco vážně důležitého na palubě? Myslí si, že imerzivní divadlo má sílu diváka či účastníka pohltit mnohem víc než klasické formy divadla.

Podobně intenzivní zážitek jsem měla i během festivalu Malá inventura, festivalu

nového divadla, kde jsem se setkala s jiným pojetím tohoto divadelního žánru. Zhlédla jsem představení Modrovou Revival od režiséra Jakuba Čermáka. Tato událost fabulovala skutečnosti, za kterých zemřelo všech šest předchozích Modrovousových manželek. Avšak místo toho, aby manželky hrály herečky, vždy se čekalo, až se přihlásí některá z divaček. Což bylo velmi zajímavé, protože se propojoval princip interaktivnosti s tajemnem a možností zažít si vlastní krásnou smrt. Kdo by nechtěl zemřít jen na jeden večer?

Kdybych nyní měla popsat své vnímání tohoto žánru pár slovy bylo by to – punk, adrenalin, nevyočitatelnost a zážitek. Z vlastní zkušenosti vnímám, jak působivé a vzrušující imerzivní divadlo je. Ale co na to odborníci?

Divadlo Pomezí

David Košťák – umělecký šéf Malého divadla, dramaturg, překladatel a dramatik:
Jak byste vysvětlil pojem imerzivní divadlo?

Imerzivní divadlo je takové divadlo, v němž mizí hranice mezi hledištěm a jevištěm. Vytváří takový typ zážitku, který divák doslova vtáhne do fikčního světa, herního principu či ho nutí aktivně jednat. Specifikum takového divadla je, že má každý jeden divák výrazný vliv na to, co během reprízy zažije. Děj se často odehrává v reálném čase na různých místech a divák se musí rozhodnout, kam bude směřovat jeho pozornost. Imerzivní inscenace se liší tím, do jaké míry umožní divákoví přímo zasahovat do jednotlivých hereckých akcí a zda s nimi může přímo interagovat. Důležité je tedy od začátku nastolit pravidla hry, aby divák věděl, jaké jsou hranice, které již nemůže překračovat.

Co pro Vás osobně imerzivní divadlo znamená?

Pro mě jako tvůrce je imerzivní divadlo a jeho zkoušení vždy dobrodružným výkročením do neznáma. Už běžné divadlo se například od filmu liší svou neopakovatelností. Každá repríza zaniká s potleskem a nelze ji opakovat. Můžeme vidět tři reprízy jedné inscenace a pokaždé si můžeme

odnést jiný zážitek. Imerzivní divadlo tuto „nahodilost“ ještě znásobuje – výraznou proměnou jsou diváci a jejich zásahy. A protože to je něco, co nelze předvídat, je pro mě imerzivní divadlo tou nejméně předvídatelnou formou divadla.

Adéla Kalusová – divadelní kritička, pedagožka a herečka:
Jak byste vysvětlila pojem ID?

Imerzivní divadlo je forma divadla, která má určitá specifika a jedním z hlavních je ten, že vytahuje divadelní tvar mimo klasický divadelní prostor, kde máme jasné rozdělení jeviště a hlediště. Využívá různé budovy, exteriéry. V imerzivním divadle se může divák volně pohybovat po vymezeném prostoru, sleduje inscenované situace probíhající na vícero místech zároveň. Divák dostává možnost s herci i prostorem interagovat, může ale zůstat i v čistě voyerské roli. Je tedy důležitým spoluvůrcem svého vlastního výjimečného a jedinečného zážitku.

Co pro Vás osobně ID znamená?

Zkušenost s imerzivním divadlem pro mě výrazně rozšířila vnímání divadla, jeho formy a hranic. Dala mi možnost zakoušet svou diváckou roli v jiném nastavení, v jiných podmínkách i pobídkách. Vždy mě rozchevuje adrenalinem, který vyvstává převážně z uvědomění, že nemůžu stihnout vidět vše a přebírám určitou dávku zodpovědnosti za svůj zážitek. Objevuji prostor, příběh, postavy, zastavuji se a běžím dál podle vlastní intuíce.

Vít Malota – režisér, divadelní kritik, básník a porotce na divadelních přehlídkách:
Jak chápete imerzivní divadlo?

Imerzivní divadlo znamená doslova „divadlo vnošení“. V tomto typu divadla tedy neexistuje konkrétní dělení na prostor jeviště a hlediště, kdy jeviště je určeno pou-

Směšná temnota

ze hercům. Naopak diváci jsou přímými účastníky hry, sledují děj z bezprostřední vzdálenosti a ten se odehrává na celém vymezeném prostoru (typicky opuštěný dům či celé jedno patro s několika místnostmi). Děj imerzivního divadla se často skládá

z několika vzájemně se protínajících linek, které by ale měly obstát i samy o sobě. Divák tak nikdy nevidí vše, ale na druhou stranu je jeho zážitek neopakovatelný a jedinečný. Přísluvěčná čtvrtá stěna je v kontextu imerzivního divadla velmi vágní, proměnlivá. Celý tento divadelní subžánr vychází původně z RPG her, jak alespoň píše důležitý režisér a zakladatel spolku Pomezí Lukáš Brychta.

(Poznámka redakce: RPG hry jsou hry, kde se hráč snaží přivlastnit roli postavy a hraje, jako kdyby jí sám byl. Spolek Pomezí je divadelní uskupení, které se zaměřuje primárně na imerzivní formy divadla)

Co pro Vás osobně vyjadřuje ID?

Sám jsem párkrát imerzivní projekty režíroval, jednou i na Pomezí. Znamená pro mě další rozměr práce s herci i diváčkou perцепcí, možnost novým způsobem pracovat s tempem hry i detaily. Znamená pro mě neopakovatelnost a jedinečnost každého zážitku. A mnohdy i vystoupení z vlastní komfortní zóny.

Imerzivní divadlo je zážitkem, který stírá hranice mezi herci a diváky, mezi fikcí a realitou. Přináší neopakovatelnost, napětí a jedinečnou příležitost být nejen divákem, ale i součástí příběhu. Pokud jste takové představení ještě nezažili, rozhodně doporučuji vyzkoušet. Obohatí to vaše vnímání divadla i umění jako takového.

A kam tedy na imerzivní divadelní zážitek vyrazit?

- Divadlo Pomezí – největší odborníci na tento typ divadla u nás, Praha
- Divadlo Continuo – mezinárodně uznávané divadlo zaměřující se na performance, fyzické divadlo či interaktivní inscenace, Malovice
- Divadlo DIP – divadlo imerze, interakce a participace, Brno

V ČB:

- Směšná temnota (5D divadelní zážitek, premiéra 14. 2. 2025, Jihočeské divadlo)
- Ten, který vylezl na kopec a rozhlédl se (Malé divadlo)
- Jak vytáhnout kořeny (představení o hledání, s interakcí, Malé divadlo)
- Invisible man (divadelní live cinema, nejsou ale prvky vnošení, Malé divadlo)
- Festival Malá inventura
- Otáčivé hlediště (představení se odehrávají v nevidadelním prostoru)
- Pohádková rezervace (humorné rodinné divadlo s interakcí, Hořice na Šumavě)

text Barbara Janečková, foto SUD

Malé divadlo

Konec se sexem, randěním i mateřstvím?

V poslední době se začalo na sociálních sítích objevovat stále více videí a informací o fenoménu 4B. Jedná se o feministické hnutí, které má své kořeny v Jižní Koreji, kde je i nejvíce rozšířeno. Název 4B vychází z korejských slovních spojení, která označují čtyři hlavní zásady tohoto hnutí: **Bez randění, Bez sexuálních vztahů, Bez manželství, Bez mateřství.** Korejské ženy se totiž stále potýkají s hluboce zakořeněnými problémy sexismu, genderové nerovnosti a kulturních očekávání, která výrazně ovlivňují jejich životy. Hnutí 4B není jen reakcí na osobní frustrace, ale i způsobem, jak se postavit proti problémům, které ženám brání v plnohodnotném životě.

Ke vzniku hnutí přispěla mimo jiné i kniha jihokorejské autorky Cho Nam-Joo, která ve svém románu *Kim Jiyoung, Born 1982* nabídla pohled na to, jak vypadá každodenní život žen v Jižní Koreji. Zabývá se zkušenostmi s neustálým sexismem, genderovou diskriminací a společenským tlakem. Stejně jako hlavní hrdinka knihy, i korejské ženy už měly dost.

Samotné hnutí vzniklo kolem roku 2018, především v reakci na tzv. Gangnam

Station vraždu. Čtyřiatřicetiletý Kim Seong-min zde brutálně ubodal mladou ženu, kterou náhodně potkal. Po zatčení vypověděl, že důvodem činu byl fakt, že byl mnohokrát v životě odmítnut ženami a již to nemohl vydržet. I přesto, že byl zločin jasně genderově motivovaný, nebyl soudem označen jako hate crime nebo femicida. Komunita 4B se rychle rozšířila na sociálních sítích, zejména na Twitteru, a později i na TikToku a Instagramu. Je odhadováno, že se k ní hlásí okolo čtyř tisíc členek. Myšlenky hnutí však získávají pozornost i mezi některými muži, kteří kritizují tradiční role a tlak na to, aby jen muži zajišťovali finanční stabilitu.

Hnutí 4B ale rozhodně není první virální feministickou iniciativou v Jižní Koreji. Předcházela mu třeba kampaň *Escape the Corset*, která ostře kritizovala toxické standardy krásy a společenský tlak na to, jak mají ženy vypadat. Pojem korzet symbolizoval omezující normy spojené s krásou v jihokorejské kultuře. Podporovatelé a podporovatelky tohoto hnutí se bouřili ničením kosmetiky, holením hlavy nebo vyhýbáním se trendy oblečení.

Kolem komunity 4B se ale vznášejí i mnoho kontroverzí. Mnohými lidmi jsou projevy členek považovány za příliš radikální a přehnané. Část veřejnosti zase prohlašuje, že hnutí nemá žádný reálný dopad. Někteří kritici tvrdí, že odmítnutí vztahů může vést k izolaci a dalším problémům, jako je pokles porodnosti, která je v Jižní Koreji jedna z nejnižších. Možná je

cílem hnutí ale právě to: přimět společnost ke změně prostřednictvím obav o klesající populaci v Jižní Koreji.

Hnutí je také úzce spojeno s dalšími radikálními hnutími v Jižní Koreji, která čelí kritice za transfobii a homofobii, zejména vůči gayům. Klíčová platforma hnutí, webová stránka Womad, je známá svými homofobními názory nebo kritikou žen,

kteří mají děti, a jsou tedy stránkou označovány za přívrženky patriarchátu.

Po znovuzvolení Donalda Trumpa získalo 4B větší pozornost i v USA, kde byl tento termín za poslední týden vyhledáván o 450 % více než předtím. Pro některé ženy je hnutí 4B reakcí na Trumpovu misogynii a jeho útoky na právo na potrat. Příkladem může být třeba sedmadvacetiletá Abby z Floridy, jejíž TikTok video získalo přes deset milionů zhlédnutí. Abby mluví o tom, jak se v předvečer voleb rozešla se svým republikánským přítelem, který obhajoval Trumpovo sexuální zneužívání žen. Na konci videa prohlásila, že se rozhodla oficiálně přidat ke komunitě 4B.

Zda bude mít hnutí 4B reálný dopad na společnost a povede ke zlepšení situace žen v Jižní Koreji a jiných zemích po světě, uvidíme nejdříve za nějakou dobu. Je však jasné, že tento fenomén otevřel důležitou diskusi o roli žen ve společnosti, genderové rovnosti a možnostech, jak čelit těmto problémům, i když někdy pomocí až moc radikálních praktik.

text Linda Janoutová, foto South China Morning Post

poezie!

KDYŽ JSEŠ MLADEJ

Jseš maličkej
Že nesníš celej pomeranč
A nevidíš na noty při hře na klavír
Když ji vidíš

Nesmíš
Vejt
Ani
Když ti otevře dveře

T.

S T R A C H

Ten strach jsem cítila často,
strach z opuštění a samoty.
Důraz klade na mé vlastní chyby,
a tvé hodnotné jistoty.

Nechci být sama v temnotách,
nesnáším ticho, bolí mě,
Bojím se ho, tmu ve mně vyvolává,
mluvím teď zcela upřímně.

Sama tohle všechno nepřežiju,
zdá se to být maličkostí.
Jsem vyděšená, plná iluzí,
tak vzdálená od skutečnosti.

Potřebuju někoho k sobě,
panický strach, úzkost se mě jímá.
Zpověď má, ústí zcela jinak než předpo-
kládám,
kouká na mě naprosto jinýma očima.

Pohledem znechucení, pohledem,
který svědčí, že dál půjdu sama.
Je mi jasné, co mě teď čeká,
je to ta všudypřítomná, temná strana.

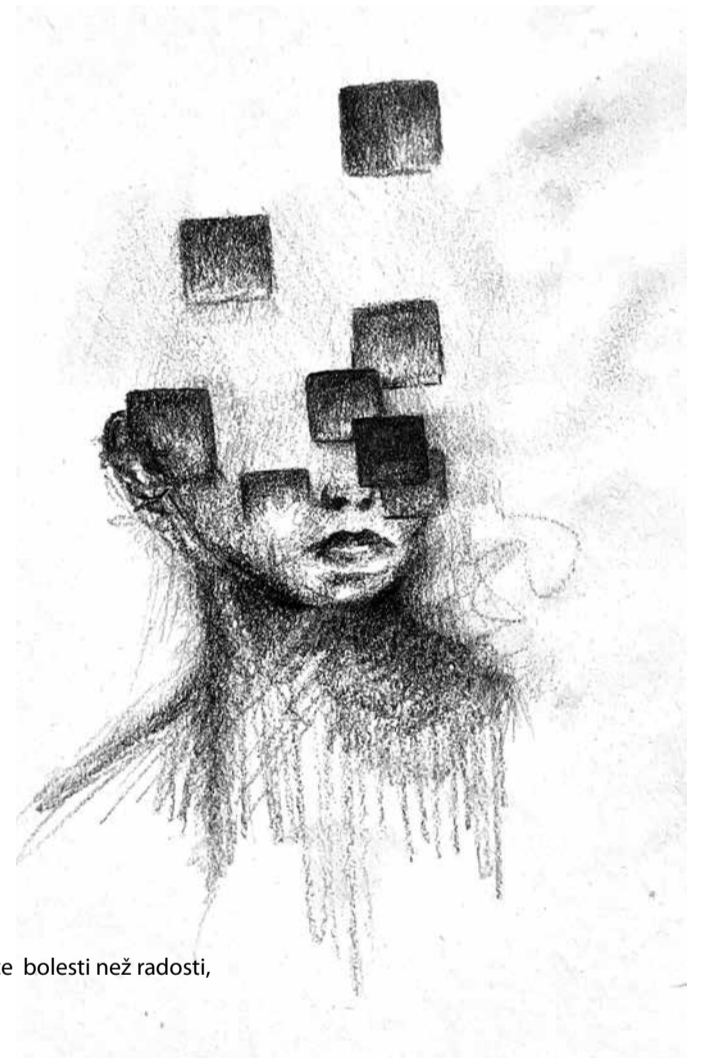
E.

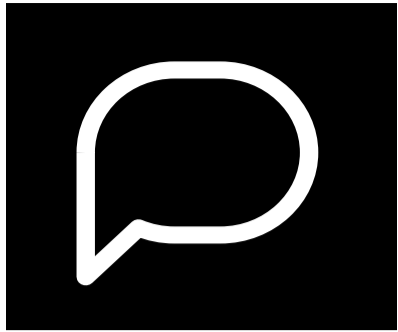
MARNOST

láska a závislost,
slova, která málokdo od sebe rozpozná,
ale kdo ví, že si vůbec nejsou podobná?
kdo koho naučí milovat,
rozpoznat lásku od závislosti,
když v sobě mají všichni tolik nenávisti.
Zlost, kterou v sobě každý dusí,
když lásku potlačit musí.
bolest, jež nikdy nás neopustí,
když se nás láska zuby nehty drží a nepustí.
ve filmech je láska snem,
v životě nás doprovází každým dnem,
ale kdo nás kdy naučí, že sny nejsou realitou?
o lásce snít je dokonalé,
vše se zdá být milé,
avšak láska bolí,
sice lidi spojí,
ale ne vždy je opětována
a tady ta naše dokonalost malá končí.

všichni bychom chtěli konce šťastné,
ale to není samozřejmost, to je snad jasné.
být na někom závislý a vyznávat mu lásku,
když vztah mezi nimi visí na vlásce.
cítit lásku k někomu, kdo ji k jinému cítí,
je jak hledat ve sněhu luční kvítí,
neumět žít bez druhého,
když pro toho druhého Vy ani ten druhý nejste,
je opravdu něco vážně krutého.
milovat člověka, který Vám přinesl stejně a možná i více bolesti než radosti,
zde se můžeme bavit o závislosti.
závislosti na někom, kdo k nám lásku nechová,
realita je ale taková.
nikdo tuhle bolest nevidí,
i když o ní mluvíte,
každý jen závidí,
když někým novým se chlubíte.
chlubíte se vlastně jen proto, aby z mysli jiní sešli,
přesto však přemýšlíte nad tím, proč zrovna vy dva jste na sebe natrefili a proč jste se našli.

milovat bez bolesti,
je jako smát se bez radosti.
cítit, jak vás boli srdce,
když ten, kdo byl vaší denní rutinou
teď už plánuje jen budoucnost svou
a na Vás nečeká.
někdo, kdo Vám zájem nevyjádřil,
jen se tak krásně tvářil,
že hrálo vám to do karet.
mluvit o člověku, kterému jste své srdce vylili
a pak jen koukat, jak moc jste se zmýlili,
zmýlili v někom, kdo Vám byl blízký, ale teď Vám je cizí,
je jak kupovat v bazaru zlato, na kterém je cedulka: zlato ryzí.

Nesem vám noviny, poslouchajte

* * * * *

Na Adama a Evu čekáme mentální prodlevu

Vánoce s sebou přinášejí něco kouzelného, jako je třeba čas strávený s rodinou. Ale také pár stresujících záležitostí, jako je například čas strávený s rodinou. Nic mezi tím – nebo právě až moc. Tahle olympiáda multitaskingu zvaná Vánoce je v podstatě definicí těchto hořkosladkých, pasivně-agresivních situací, tak proč si na ně společně nepostěžovat? Berme Vánoce i tento článek s nasázkou a rezervou a pojďme se bavit.

O Vánocích má i pravda dovolenou
Lhaní není v pořádku – to mi bylo vštěpováno už od dětství. Ale kdo tohle tvrdí, tak pěkně kecá, protože o Vánocích jako by tohle desatero výchovy přestávalo platit. Ba dokonce bývá lhaní podporováno! Lži, jako že „kapr je dobrá ryba“ nebo „o Vánocích si odpocinu“, jsou na denním pořádku, ale to není všechno. Co všechny ty „já, to je hezký dárek“ a „výborný bramborový salát“? To najednou nikomu nevedí? Nedej bože, že já mám chuť si lehce zalhat: „ne, nevím, kam zmizely ty vosí hnízda“ a „to je můj první hrneček punče“. „Veselé Vánoce“ a „vánoční pohoda“ jsou zkrátka oxymorony, které však u maturity jmenovat nemůžeš. Lži jsou zvláště a svět není fér – Vánoce mají nejspíš vlastní pravidla, ale co my bychom pro ně neudělali.

Tradičně netradičně
Tradice se mají prý dodržovat. Vždyť co bychom byli bez nich? Sladká vůně vánočky, garáž plná cukroví, betlémské světlo, štědrovečerní večeře s rodinou, lití olova, dávání dárků svým blízkým a Popelka a Pelíšky nakonec. Hotová idylka. Jenže: betlémské světlo ještě nikdo nikdy domů nedonesl – zhaslo už v půlce první zatačky a vosk se rozlil jen pár kroků potom. Jediné, co je

na štědrovečerní večeři tradiční, jsou soutěže o nejlepší bramborový salát a poslední slovo, závody, kdo vydrží nejdéle předstírat, že nečeká na plátek kuřecího místo kapra, a snaha nebyť první v konzumaci vína. Tradičně děláme, že ta motanice z olova věstí tak akorát bordel v naší hlavě je krásná rozkvetlá růže a do seznamu opravdových ověřených tradic by se místo zlatého prasátka měly připsat veškeré ty dárky, co se schovaly a nikdy nenašly. Nakonec Pelíšky stejně nikdo nedokouká, ale faktem zůstává, že ten chaos jménem tradice po roce stejně rádi zase najdeme (a když budeme mít štěstí, tak nastejno s nimi i poschovávané dárky z minulého roku).

Rodinné vztahy na povel kalendáře
Hádky jsou supr. A když se u nich můžete vymluvit na Vánoce, punč a rodinnou situaci, tak jsou ještě lepší. Momenty typu „Nechybí tam maso v tom salátu?“ následované „Kájíku, tos neřekl!“ můžou být lehce stresující, zvláště v kombinaci s debatami o důležitosti kapra a proč se vosím hnízdům neříká čmeláči bunkry. Vztahy o Vánocích by se mohly přejmenovat na: „Všechny rodinné problémy zavřené do jedné místnosti a ucpané rumovou kouolí“ a situaci by to krásně vystihlo. Svátky jsou o rodině a udržování dobrých příbuzenských vztahů – pojďme si položit otázku, zda musí být Vánoce tím jediným důvodem se konečně zase vidět? Proč ne jen tak? (nebo vůbec)

A co my s tím?
A co si z toho odnášíme? Že můžeme prudit, jak chceme, ale ještě se nenašel nikdo, komu by jednou za rok nebyla pořádná porce kokosek a kdo by neoceníl důvod navíc přilít si „čajíček do rumičku“. Kouzlo Vánoc není přímo úměrné množství balicího papíru, ale chvilčkám, jako jsou všechny tyhle. Pojďme se trochu vyklidnit, rozhodně to potřebujeme – jíst dobré jídlo ne pro proteiny, ale jen tak. Vidět se s blízkými ne z povinnosti, ale jen tak. Chvilku se zastavit – jen tak. Protože máme čas, protože máme zdraví a sebe navzájem. Tak krásné Vánoce!

text a foto Barbora Kortusová

5 nejděsivějších vánočních tradic na světě

Lití olova, házení střevícem, krájení jablek – tradice, které všichni známe a které jsou pro slavení vánočních svátků v Česku téměř nezbytností. Ale ne všechny země mají tak přátelské a mírné tradice a tak pohodovou vánoční atmosféru protkanou příchodem Ježíška jako my, Češi. Proto bych vás chtěla seznámit, na počest blízkých se Vánoc, s pěti děsivými tradicemi, které i když se to může zdát neskutečné, lidé v cizích zemích dodržují.

1. Krampus (Rakousko, jižní Německo, severní Itálie)
„Napůl kozel, napůl ďábel“, tak jsou dost často popisovány mytické postavy krampusů, které naši čerti doprovázejí 5. prosince sv. Mikuláše v oblastech alpských států a trestají neposlušné děti. Děsivých figur, nahánějících hrůzu i dospělým, tam v ulicích můžete potkat opravdu, opravdu hodně a setkání s nimi pro Vás asi nebude úplně příjemný zážitek. Jejich základ má původ už v dávných pohanských dobách, kde byly rohaté bytosti docela běžné. Rohy totiž často měla pohanská božstva jako například starořecký satyr. A ptáte se, jak se teda liší od našeho čerta? No vlastně skoro nijak, ale když byste tyto dvě bytosti postavili vedle sebe, tak čert vedle děsivého krampusu bude vypadat jak úplný tůlpas.

2. Perchty (Rakousko)
V některých rakouských vesničkách, když už konečně utečete krampusům, můžete občas narazit i na daleko horší bytosti, a to na takzvané perchty. Tyto ženy měly chodit k lidem domů mezi Vánoce a svátkem Tří králů, požehnávat pracovitým a trestat líné a nepoctivé. Podle pověsti pak těmto lidem rozřízly břicho a naplnily ho slámou, což mělo odradit od špatného chování. Perchty symbolizují jakousi dvojznačnou bytost: může být buď příznivá, nebo hroživá. V tradičních průvodech ji často reprezentují masky krásné a strašidelné – krásné masky přinášejí štěstí a požehnání, zatímco strašidelné symbolizují odstrašující sílu, která má odehnat zlé duchy zimy.

3. Mari Lwyd (Wales)
Zatímco děti před ní rychle utíkají, dospělí si mezi sebou přejí šťastný Nový rok. Na Silvestra ve Walesu chodí skupina lidí s koňskou lebkou s vypoulenýma očima, posazenou na tyči a obalenou bílým plátnem. Mari Lwyd neboli „šedá klisna“ a skupina jí doprovázející obchází domy v rámci procesu, který zahrnuje zpěv tradičních veršů a soutěžní výměnu rýmů s obyvateli. Tato slovní přestřelka nazývaná „pwnco“ je plná humoru, a pokud „Mari Lwyd“ zvítězí, družina získá vstup do domu.

4. Kallikantzoros (Řecko, Bulharsko, Turecko)
Během tzv. 12 vánočních nocí (25. 12. – 6. 1.) se podle řeckého folklóru pohybují po Zemi zlovolné mytické bytosti. Těmto bytostem se říká Kallikantzarové a nikdo moc neví, jak přesně vypadají. Někdo tvrdí, že jsou skřeti, jiní je zase přirovnávají k démonům či upírům. V době Vánoc prý opouští podsvětí, kde po celý rok pilují „strom světa“, jenž drží Zemi pohromadě. Na povrchu Země poté tropí nepochybně a lákají lidi do nebezpečných situací a „strom života“ se zatím během jejich nepřítomnosti uzdraví. Tento cyklus se opakuje každý rok. Dříve se proti nim lidé chránili různými způsoby, např. věšením česneku na dveře či pokládáním sítka na práh – Kallikantzarové prý byli posedlí počítáním otvorů a takto byli zdrženi až do úsvitu, kdy se museli ukrýt.

5. Kočka Jólakötturrinn (Island)
Jste milovníci koček? No myslím, že tuhle byste si úplně nezamilovali. Po Islandu se totiž na Štědrý den již po staletí potuluje obrovská zlomyslná kočka jménem Jólakötturrinn. Ta má podle pověsti unést a sníst každého, kdo pod stromčkem nenajde oblečení. A ptáte se, komu tato kočka patří? O kočku se stará postava islandských pověstí, obryně Grýla a její manžel Leppalúði. Aby jich v rodině nebylo málo, mají třináct dětí, skřítků, kteří nosí dětem dárky, každý jeden den, třináct dní před Vánoce.

text Eliška Kohoutová, foto Wikipedie

Ježíšek dětským očima

Vánoce přicházejí. A s nimi jak radovánky nebo zábava, tak povinnosti a předvánoční stres. Občas se zdá, že na pravou podstatu těchto svátků s dospíváním člověk pomalu zapomíná. Co se ale na tyto letošní svátky podívat trochu z jiného pohledu? Jak se naše vnímání Ježíška může za pár let obměnit? A můžeme se jako ti pomyslní dospělí v něčem inspirovat od dětí a jejich barevného vesmíru?
Jak vypadá Ježíšek a kde bydlí?
Já si myslím, že Ježíšek je prostě člověk v takovém bílém rouchu a s trošku vlnitými vlasama a takovým vousatým strništěm.
Co dělá Ježíšek přes rok?
Přes rok odpočívá a je rád, že všechny, které minulý rok obdaroval, měli radost. A myslím si, že je možná i tady někde mezi náma a chodí a dívá se, jak jsme na sebe jako lidé hodní.
Co si přeješ k Vánocům?
Plastikový model letadla z druhé světové války, LEGO ledňáčka, knížku a pak sadu trvalých preparátů do mikroskopu.
12 let

Jak vypadá Ježíšek a kde bydlí?
Já si myslím, že Ježíšek má taky trochu kudrlinky, vousy a nějaký hábiták. Myslím si, že bydlí v Betlémě nebo tak jako všude mi přijde trochu.
Co dělá Ježíšek přes rok?
Ježíšek nás v uvozovkách sleduje, ne jakoby že nás špehuje, ale prostě se na nás kouká. Sleduje, jak jsme hodní a podle toho nám pak naděljuje dárky.
Co si přeješ k Vánocům?

Mrčátka a křečky, protože mi uměli. LEGO. A ještě si přeju jednoho plyšáka, co mám vybranýho. A to je tak nějak všechno.
9 let
Jak vypadá Ježíšek a kde bydlí?
Já si myslím, že Ježíšek je malý miminko a má plínku.
Co dělá Ježíšek přes rok?
Ježíšek dělá přes noc... teda přes rok nás sleduje a kouká, jak jsme hodní.
Co si přeješ k Vánocům?
Přál bych si od něj moc LEGO Technic, klasický LEGO Ninjago a už nic.
6 let
Jak vypadá Ježíšek a kde bydlí?
Normální šiška. A asi ve vodě.
Co dělá Ježíšek přes rok?
Spinká.
Co si přeješ k Vánocům?
Everest, srnku, jelena, tuleně a mrože. A Everest. A všechno.
Máš nějaký vzkaz pro Ježíška?
Že by měl dát samý plyšáky. :)
4 roky
text Barbara Janečková, ilustrace děti

ZIMNÍ KAPITOLA – Ti, co ví

Brainrot slovník kyne stejně jako těsto na vánočku. Pro pohodové Vánoce se hodí znát význam slangu našich mladších rodinných příslušníků. A proto Vám nové číslo Vedněměšičníku přináší novou slovní zásobu proudící z platformy Tiktok.

Yapping je pojmenování pro zbytečné a bezvýznamné mluvení. Často jej můžete slyšet ve spojení *yapping session* (yappovací sezení/porada), kdy žák mluví o nudné hodině ve škole.

Winter arc, v českém překladu zimní kapitola, podporuje práci na sobě. Hlavně z fitness a stravovacího hlediska. Překonává novoroční předsevzetí, která zahrnují zdravý životní styl a začínají až 1. ledna. Začít už na začátku zimy, to je přeci lepší a udržitelnější. Závisí na toxické frázi, že „letní těla se tvoří v zimě“. Je s tím také spojen trend s mangem. Proč zrovna mango je záhada.

Polož to mango! je reference na zahraniční video, kde policista křičí na muže, který stojí v popředí a oba dva na přední kameru natáčí. Policista na něj míří pistolí a řve větu: „Polož ten telefon!“ a muž mu odpovídá: „To je pro mě bezpečí!“ (anglicky) A pořad dokola to opakuje. Toto se přetvořilo na stejně vypadající video, akorát zní takto: „Polož to mango!“, „To je pro mou zimní kapitolu!“ Ti, co ví, ví.

Those who know – ti, co ví – kdo jsou „ti, co ví“? Jakmile se označíte za toho, co ví, tak jste ten, co ví. Trend nemusíte chápat, stačí se připojit a tvářit se, že chápete a jste ten, co ví. K tomuto prohlášení se často připojují různé obrázky a emotikony.

Looksmaxxing je snaha o dosažení maximální krásy svého zevnějšku. Vzorem mužů a chlapců, kteří tomuto trendu podléhají, se stal hlavní hrdina Patrick Bateman v americkém filmu *American Psycho*. Název trendu pochází z počítačových her a souvisejících postav, kterým můžete postupně vylepšovat vlastnosti. Pokud dosáhnou nejvyšší úrovně, jejich schopnosti jsou stoprocentní, a tedy „max out“. Podkapitolou Looksmaxxingu je *mogging*.

Moggováním muž vyjadřuje, že vypadá lépe než ostatní. Existují různé směry, ve kterých můžete být lepší než jiní. Spojením konkrétního fyzického úkazu a slova *mogging* zaměříte pozornost na určitou část těla, která vypadá lépe. Například *Chinmogging* (chin – brada) zdůrazňuje vzezření mužnější a vyrýsovanější brady, než má ten druhý. **Fogging** je ženská verze toho samého výrazu, výrazně méně používaná.

Hawk Tuah je anglické citoslovce vyjadřující zvuk shromažďování slin v puse. Výraz proslavila Hailey Welchová, která byla na ulici náhodně oslovena jedním vloggerem s otázkou: „Jaká je jedna věc v posteli, po které muži spolehlivě šílí?“ A smějíci se dívka bezprostředně zažertovala: „Musíš jim dát ten ‚hawk tuah‘ a plivnout na to!“ Z videa se stal trend a ona z toho udělala byznys. Díky této frázi natisknuté na různé oblečení si vydělává nemalé peníze. Vytvořila také podcast, který moderuje, s názvem *Talk to her* – Mluvit na ni). Kolem celého výrazu se tvoří spousta dalších vtipů.

Still water aneb fenomén *stojaté vody* je zachycen na videu, ve kterém muž hodí do vody z mostu větší kámen, který na pohled „odpruží“ hladinu vodní plochy. Chování vody vypadá nepřírodně, proto je to zvláště pro chlapce a muže velmi zajímavé. Stojatá voda je smrtel-

ně nebezpečná. Proč? Raději bych to blíže nezkoumala.

The feeling when knee surgery is tomorrow – ten pocit, když je zítra operace kolene (viz foto) – meme, které prakticky nemá význam. Vtip tohoto příspěvku spočívá ve spojení běžné

věci a obrázku výrazu modré postavičky Grinche. Skvělý meme, pokud jste operaci kolene skutečně zažili.

Teď už si dvakrát rozmyslete, jestli svému dítěti pod stromeček darujete Hauk Tuah tričko. Všichni jen můžeme doufat, že Ježíšek po cestě ke stromečku ne-

spadne do stojaté vody a přinese nám více než mango. Hlavně klid, pohodu a zdraví. Protože ten pocit, když je den po Štědrém dnu operace kolene, je nepopsatelný. Šťastné a veselé pro ty, co ví i neví.

text Anežka Koniřová

Pečení perníčků be like aneb když recept usne

„Vypadni! Já skáču první, copak tobě přijde, že ty jako hrouda bílého prášku můžeš být vodivý? Mokří mají přednost.“

„Ne-e, to ty neznáš pravidla. Nejdřív suší, pak až mokří!“

„Hej, nehádejte se, to já mám být první.“

„Ty? Bilbost,“ odpálkuje ho cukr, „divím se, že tě tady ještě trpíme. Vždyť, co jsi? Ani mokřý, ani suchý. A ještě k tomu otravný.“

„Já nechápu, co tu děláte? Vždyť se máme spojit a vy se nestrpíte ani pár desítek centimetrů od sebe. Nezdržujte,“ strčím do nich a už letíme dolů.

Po pár milisekundách volného pádu a měkkém dopadu – a několika bolestných vyjeknutích – začnu zjišťovat, kde vlastně jsem. Vypadá to na nějakou

místnost bez stropu. Z místa, odkud jsme skočili – dobře, spadli – k nám míří obrovské dřevěné něco. Je mi to povědomé, ale chvíli mi trvá, než mi dojde, že je to vařečka.

Zřejmě je tu hodně témat k probírání. Tak je to aspoň do doby, než vařečka začne dělat pořádně svoji práci a naše hlasy se spojí v jeden. Ale stejně mi tady něco chybí, jako bychom prostě nedokázali držet při sobě, lámu si hlavu s tím proč. Až soda uhodí hřebík na hlavičku: „Kde máme recept, potřebujeme recept!! Kde je náš recept?“

Konečně někdo řekl něco chytrého. Vždyť ten nám určitě pomůže.

A opravdu, když se pořádně rozhlédnu, uvidím náš recept. Jak si spí u misky na ingredience.

text Sofie Zassiedko, Štěpánka Pittnerová

Životní dilemata, která nás přivedou k šílenství

Každý den čelíme rozhodnutím, která mohou ovlivnit naši budoucnost – a to nejen ve škole nebo v práci, ale i v běžných interakcích s ostatními lidmi. Tato rozhodnutí jsou přitom tak zásadní, že by si zasloužila vlastní kapitolu v odborných příručkách, které radí, co se žít. Přináším vám seznam několika „krizových“ dilemat, která nás sužují, ačkoli mají obvykle naprosto nevýznamný dopad na naše každodenní životy.

Mám napsat „ahoj“, nebo „čauky“? Klasika. Tohle dilema nás provází od první zprávy, kterou pošleme kamarádovi až po pracovní e-mail. Příliš formální „ahoj“ může znít přehnaně, zatímco „čauky“ je zas příliš neformální pro někoho, koho znáte zhruba 30 minut. Jaký výraz zvolit?

Má odpověď zní: Napište jedno z toho a až pak se obávejte, jestli jste udělali správně. (Anebo použijte „zdravím“, případně „moc zdravím“, to funguje docela obstojně).

Mám si vzít deštník, nebo ne? Klasické dilema každého rána. Venku je trochu zataženo, ale ne tak hodně, aby to vypadalo, že se chystá pořádná průtrž. Když si vezmete deštník, je skoro jisté, že nebude pršet. Když ho neberete, pršet začne. Co dělat?

Má odpověď zní: Ten deštník si vezme

a uvidíte, zda to byl správný krok, nebo jestli teď máte v batohu něco, co budete tahat úplně zbytečně. (Nebo si prostě vezměte bundu/mikinu s kapucí a je to.)

Mám sníst ten poslední kousek pizzy, nebo ho nechat? Jste po jídle, plní a spokojení, ale ve chvíli, kdy se podíváte na poslední kousek pizzy, přichází rozhodnutí. Pokud ho sníte, bude to dojezené, svým způsobem, takové, jaké by to mělo být, ale co když později budete litovat, že jste se přejedli? A co když ho necháte, ale celou dobu o něm budete přemýšlet?

Má odpověď zní: Snězte ten poslední kousek a pak si zkuste najít nějaký nový, zdravý způsob, jak se s tím vyrovnat. (Pokud jej ovšem nesníte, budete mít alespoň místo na dezert.)

Mám zůstat doma, nebo vyrazit na nějakou akci? Večer, kdy se rozhodujete, jestli jít ven, nebo zůstat na pohovce. Zůstat doma je bezpečné, můžete si odpočinout a nebát se žádných nečekaných situací. Ale co když propásnete skvělou příležitost, že se něco zajímavého stane?

Má odpověď zní: Zůstaňte doma, ale na Instagramu si pak můžete prohlížet příběhy a litovat, že jste nešli. (Na příští pátek budete mít o to větší chuť něco podniknout.)

Mám napsat další zprávu, nebo počkat na reakci? Po každé odeslané zprávě přichází neodbytný pocit nejistoty. Pokud vám někdo neodpoví do 5 minut, začnete se ptát, jestli jste napsali něco nepochopitelného, nebo jestli zkrátka jen neměli chvíli volného času. Můžete napsat další zprávu, ale co když to bude vypadat, že jste zoufalí? Má odpověď zní: Napište tu druhou zprávu a udělejte si z toho aspoň trochu zábavu, pobavte aspoň sami sebe, když ne toho druhého. (Nebo žádnou nepište, nezdravte ho a pořádně se ustraňte.)

Dost pravděpodobně nebudeme nikdy mít odpovědi na všechny tyto otázky, ale víme jedno: Všichni jsme stejně zmatení, to je celkem roztomilé, ne? A když to vezmeme kolem a kolem: Nikdy nezapomeňte, že v životě jsou to právě ty malé momenty nejistoty, které nás učí, že to není konec světa, když si dáme víc pizzy, než bychom měli, nebo když místo na akci skončíme v posteli s Netflixem.

Takže až přistě budete stát před nějakým životním dilematem, nebuďte smutní. Uvědomte si, že to je jen další příležitost, jak se rozesmát vlastnímu chaosu a pokračovat v tom šíleném, ale krásném každodenním dobrodružství.

text Elishka Kazem Tabrizi

KAM V NOCI NA JÍDLO?

Všichni to známe. Jste na maturitním plese v Metropolu a přepadne vás hlad. Jenže kebab, od kterého vás kdysi dělila jen silnice, už dávno nekebabuje. Takže jelikož je maturáková sezóna v plném proudu, rozhodly jsme se Vám dát pár tipů na půlnoční sváču!

Pozn: Původně jsme pro Vás chtěly udělat přímo recenzi kebabů, ale bohužel se poslední dobou roztrhl pytel se zrušením mnohých z nich...

Aladin Kebab (pobočka u Karla IV.)

Naší první zastávkou byl Aladin kebab, kde jsme si překvapivě daly kebab. Zvolily jsme malý dürum s bylinkovou omáčkou. Majda kebab okomentovala: „Málo výplně a moc ty tortilly“, s čímž souhlasím. Mně vadilo, že jediným druhem zeleniny v kebabu bylo zelí. Přesto jsme cítily skvěle nakořeněné maso a omáčku obohacenou koprem.

Verdikt:

- Otevírací doba: 10–22
- Vzdálenost od Metropolu: cca
- 550 metrů, bez zbytečných zataček
- Cena: Malý dürum – 115 Kč
- 6,75/10
- Kebabem nikdy nic nezkazíte

Ali Kebab

Jak už jsem vysvětlila, původně to byla recenze na kebaby, proto je Ali naší druhou zastávkou. Chtěly jsme alespoň nějakou změnu, proto jsme si daly tzv. box klasik. Box kromě

masa obsahoval jak hranolky, tak i zeleninu, což nás mile překvapilo, protože v jiných kebabárnách se stává, že si musíte vybrat buď mezi kombinací maso + hranolky, nebo maso + zelenina. Celkově se kebabu nedá nic vytknout, dobré maso, různé druhy zeleniny, velká porce. Snad jen to, že jsme si řekly o bylinkovou omáčku a trochu pálivé, té pálivé jsme se ale nedočkaly.

Verdikt:

- Otevírací doba: 10–24, pátek a sobota: 10–2:00
- Vzdálenost od Metropolu: cca 1 km
- Cena: Box klasik – 120 Kč
- 7,9/10
- Pokud natrefíte na Aliho, můžete si s ním pokecat

Hladový Vokno (pobočka v Kněžské)

Hladový Vokno vás upoutá širokou nabídkou, pro někoho ráj, pro méně rozhodné (jako já) trochu bolest. My milujeme hermelín, proto jsme zvolily bagetu s kuřecím a hermelínem. K tomu jsme si daly batátové hranolky. Bageta pro nás bohužel byla lehkým zklamáním. Chyběla jí nějaká výraznější omáčka a byla sušší. Oproti tomu batátové hranolky byly naprosto perfektní.

Verdikt:

- Otevírací doba: 9–23, pátek a sobota: 9–1:00
- Vzdálenost od Metropolu: 650 metrů

- Cena: Bageta – 145 Kč, batátové hranolky – 89 Kč
- 6,25/10
- Nemůžete si k jídlu sednout :(

Pomáda Bageterie

To nejlepší na konec. Myslím, že se v Pomádě už můžeme považovat za stálé zákazníky. Daly jsme si bagetu Louisiana, jako vždy. Tuhle bagetu rozhodně doporučujeme, protože co je lepší než hermelín? Správně, hermelín s brusinkami. Tady už opravdu nelze vytknout vůbec nic. Skvělé jídlo, prostory na posezení a otevírací doba pozdě do noci. Já osobně neznám nikoho, kdo by Pomádu neměl rád.

Verdikt:

- Otevírací doba: pondělí, úterý: 10–0:00, středa, čtvrtek: 10:00–4:00, pátek, sobota: 10–5:00
- Vzdálenost od Metropolu: cca 1 km
- Cena: Bageta – 109 Kč
- 10/10
- Mňam

Na závěr bych ráda řekla, že recenze jsou hodně subjektivní, takže se na nás prosím v případě odlišného názoru nezlobte. Nejlepší bude, když místa zkusíte sami, my vám jen dáváme naše nevyžádané názory. Foto ukazuje nás dvě na maturáku, připravené na utracení peněz za jídlo. Tak dobrou chuť!

text a foto Kamila Mikešová,
Magdaléna Budínová

TISKÁRNA
& KREATIVNÍ GRAFICKÉ STUDIO
POSEKANÝ

Tiskárna z Lannovky...

Nejrychlejší tisk!

Ráno zadáte - odpoledne vyvednete.

Nejvyšší kvalita!

Věrné barvy vč. prémiových papírů.

Výhodné ceny!

S námi vždy ušetříte. Čas i peníze.

Zpravodaje, brožury, letáky, skládané letáky, samopropisy, potisk obálek, vizitky, bloky, kalendáře, desky s chlopní, výkazy, knihy, samolepky, velkoplošný tisk, plachty, rollupy a další...

Tel.: 602 177 947

www.posekany.cz

POSLEDNÍ SLOVO

Co se to děje se světem?

Pomaloučku blíží vánoční čas a také konec roku, čas bilancování. Jaký byl rok 2024? Jak na něj budeme vzpomínat? Co se o tomto roce budou učit naše děti v dějepise?

Kromě osobních radostí a starostí asi většinu z nás napadne při přemýšlení nad rokem

2024 vítězství Donalda Trumpa v amerických prezidentských volbách. Čekali jste to? Nebo jste spíš doufali ve vítězství demokratů? Proč demokratům nevyšla sázka na změnu kandidáta na poslední chvíli, proč se nadšení z Kamaly Harris nakonec neproměnilo v její vítězství? Proč si Američané znovu volí stejného populistu, který se ani netají tím, že by rád vládl jako diktátor? A jaký tedy bude svět s Donaldem Trumpem? Mnoho otázek, málo odpovědí. Historici v budoucnu jistě budou analy-

zovat, co k volbě Trumpa vedlo a co měla kandidátka Harris udělat jinak. Budou jistě také popisovat důsledky této volby. Půjde o zanedbatelnou historiku, na kterou se brzy zapomenou, nebo bude rok 2024 zapísán v učebnicích dějepisu jako významný letopočet, kdy něco začalo? A co to bude? Svět s Donaldem Trumpem bude jistě méně předvídatelný, než by byl býval s Kamalou Harris.

Tento rok proběhly také prezidentské volby v Rusku. Tam to ale moc napínavé nebylo a k překvapení všech zvítězil kandidát Vladimir Putin, který Rusku vládne tvrdou rukou od roku 2000. Ano, je to tedy už 25 let. Prostě klasický příklad oblíbeného demokratického politika.

Staly se ovšem i jiné události, které ve srovnání s americkými a ruskými volbami sice trochu blednou, z našeho pohledu ovšem důležité jsou. Například evropské volby. Zde si většinu udržely standardní demokratické strany, takže se snad nic překvapivého nestane.

Bohužel Evropa tahá za kratší konec provazu, ohledně obrany je závislá na Spojených státech, tedy na nevyzpytatelném Trumpovi. Mluvíme o tom, že by to mělo být jinak, bohužel realita ale taková je. Během uplynulého roku také došlo k dovršení změny politického kurzu na Slovensku. Je to varování i pro nás. Novým prezidentem se stal Peter Pellegrini, který je prodlouženou rukou Roberta Fica. Dochází k rozkladu kulturních a jiných institucí, k destrukci demokracie. Veřejnoprávní

televize a rozhlas byly zlikvidovány a nahrazeny novými institucemi, které plní vůli mocných. Slováci ve městech demonstrují, ale zjevně jim to nebude nic platné.

A co my v českém rybníčku? O evropských volbách už byla řeč, zjistili jsme, že mnoho mladých kluků s volebním právem obdivuje motoristu Filipa Turka. Krajské a senátní volby moc lidí nezajímaly, v Jihočeském kraji ale zvítězil s obrovskou převahou hejtman Martin Kuba.

A co nás čeká v tom příštím roce 2025, do kterého se pomalu chystáme vstoupit? Budeme sledovat nástup dalších populistů, nebo svět zůstane podobný tak, jak ho známe? Jak dopadne válka na Ukrajině? A co Česko a jeho podzimní volby? Bude vládnout Andrej Babiš s Tomiem Okamou a Kateřinou Konečnou?

Nečte se vám to dobře? Jsem přesvědčen, že demokracie začíná u každého z nás.

Doma, ve škole, v práci. Pokud budeme svým každodenním životem podporovat obyčejnou lidskou slušnost, právo druhých říct svůj názor nebo respekt a úctu k druhým, tak se nám všem bude žít o něco lépe. I přes Trumpa a možná i toho Babiše. A to bych vám chtěl popřát do nového roku. Buďte k sobě demokrati! To je nejlepší recept na nejistý svět, ve kterém žijeme a i v příštím roce žít budeme. A samozřejmě na podzim jděte volit.

Církev vyhlásila jubilejní svatý rok, tak snad nám bude Bůh žehnat.

text Jiří Heller

Vedneměsíčník vychází za podpory:

České Budějovice

Tento projekt je spolufinancován
Statutárním městem České Budějovice

Šéfredaktoři:

Linda Janoutová, Barbora Kortusová,
Eliška Kazem Tabrizi

Redaktoři:

Barbara Janečková, Jakub Justin,
Stella Hlívková, Linda Havlová,
Tomáš Johaník, Anežka Konířová,
Adela Krejčová, Sofie Zassiedko,
Štěpánka Pittnerová,
Magdalena Budínová,
Kamila Mikešová,

Poradci:

Martina Mašková, Filip Volf, Petr Kuthan,
Martin Volný, Lukáš Hypša, Dan Peroutka

Tisk:

Tiskárna Posekaný, České Budějovice

ZAPOJ SE!

**Náš tým je po celý rok otevřen všem pisálkům,
básníkům, kreativcům,**

jednoduše každému, kdo se nebojí odpoutat své básnické střevo ze řetězu! Že jsi nic podobného nikdy nezkusil? Jsi začátečník? To byl kdysi každý z nás. Proto dobře víme, že začátky jsou nejtěžší a s radostí tě jimi provedeme. Stačí nám jen napsat na náš IG nebo email redakce@vednemesisnik.cz.

A nebo nejlépe **přijď na jednu z našich schůzek,**
o kterých se včas dozvíš na našem instagramu.